

نقش الگوی حکمی-اجتهادی در پیشرفت اسلامی عبدالحسین خسروپناه^۱

الگوی حکمی-اجتهادی، یکی از دیدگاه‌های اسلامی‌سازی علوم انسانی است که از پرتو حکمت خودی (حکمت نوین اسلامی) به فلسفه‌های مضاف به امور راه پیدا می‌کند و مبانی حکمی علوم انسانی را به ویژه در توصیف انسان مطلوب و نقش آن در توصیف انسان تحقق یافته و تغییر آن به انسان مطلوب تبیین کرده است. روش اجتهادی نیز در هر سه ساحت علوم انسانی نقش آفرین است. مقوله پیشرفت و توسعه نیز به سه ساحت پیشرفت محقق و تغییر آن به پیشرفت مطلوب نظر دارد و الگوی حکمی-اجتهادی می‌تواند برای هر سه ساحت پیشرفت با رویکرد اسلامی، روش مناسبی باشد.

واژگان کلیدی: پیشرفت اسلامی، حکمت اسلامی، روش اجتهادی

^۱ استاد حوزه و دانشگاه و رئیس پژوهشگاه حکمت و فلسفه اسلامی